

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **Ing. M. M.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-3/KDI-SK-2007 zo dňa 10. januára 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 70/2007-65 zo dňa 28. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 70/2007-65 zo dňa 28. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-3/KDIP-SK-2007 zo dňa 10. januára 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku č. ORP-P-529/ODI-E-2006 zo dňa 1. decembra 2006, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 3500 Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500 Sk. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v priestupkovom

konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi jednoznačne preukázané, čo nenamietal ani samotný žalobca, ktorý namietal len výšku uloženej sankcie. Obrana žalobcu sa javila krajskému súdu ako účelová, jednoznačne evokovaná snahou o zníženie udelenej sankcie. Žalobcovu námietku, že je na plnom invalidnom dôchodku, platí nájom 5500 Sk mesačne, platí výživné na dve deti, spláca pôžičku 1060 Sk, nevlastní auto a jeho jediný dopravný prostriedok je bicykel, nepovažoval súd za dôvodnú a za opodstatnenú poukazujúc aj na to, že žalobca na tieto dôvody už poukazoval v odvolacom konaní a žalovaný sa s týmito námietkami vypořiadal v napadnutom rozhodnutí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že napáda výšku pokuty a zaujatosť krajského súdu, lebo mu nebolo umožnené vyjadriť svoj názor, hoci argumentoval faktami, nechoval sa vulgárne a neslušne a bol upozornený, že bude vykázaný zo súdnej siene a že sa mu javilo celé súdne konanie zbytočné, keď musel minúť 500 Sk. Navrhol konanie o oboch priestupkoch, ktoré sa stali v priebehu týždňa spojiť a za oba navrhol pokuty 2x 2000 Sk v mesačných splátkach, pričom zodpovednosti za priestupky sa nezbavuje. Uviedol, že bude držať hladovku pred ESLP. Doplnením odvolania na základe uznesenia odvolacieho súdu navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že výška pokuty je 2000 Sk, a to z tých istých dôvodov ako v podanom odvolaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Pri ukladaní sankcie prihliadal na závažnosť priestupku a spôsob jeho spáchania, ako aj na osobu páchatel'a, teda že ide o invalidnú osobu, ktorá platí výživné vo výške 1000 Sk, spláca pôžičku 855 Sk a poberá invalidný dôchodok vo výške 10 000 Sk, na miesto spáchania priestupku (frekventovaná komunikácia) a čas spáchania priestupku (večerné hodiny) ako aj dopravne bezpečnostnú situáciu v okrese Ružomberok, kedy bolo v roku 2006 usmrtených 8 nemotorových účastníkov cestnej premávky, z toho päť pod vplyvom alkoholu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol o nariadení odvolacieho pojednávania, na ktoré boli predvolaní účastníci konania predvolaním z 23. októbra 2009 a ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 28. októbra 2009 a žalovanému 29. októbra 2009. Zúčastniť sa pojednávania využil iba žalovaný. Žalobca sa na pojednávanie vytýčené na deň 18. novembra 2009 nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a ani písomne nepožiadala o odročenie pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený na pojednávaní dňa 18. novembra 2009 v neprítomnosti žalobcu (§ 101 ods. 2 a § 156 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie

Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku, Okresného dopravného inšpektorátu Ružomberok č. ORP-P-529/ODI-E-2006 zo dňa 1. decembra 2006. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že dňa 2. septembra 2006 o 21,01 hod. jazdil na bicykli značky Kellys nezisteného výrobného čísla v obci Ružomberok, od križovatky ulíc A. B. a M. až na miestnu komunikáciu Nám. H., kde bol predpísaným spôsobom zastavený hliadkou policajného zboru. Žalobca sa po zastavení na výzvu policajnej hliadky podrobil orientačnej dychovej skúške na alkohol prístrojom Alcotest Dräger s výsledkom merania 0,52 mg/l alkoholu v krvi. Týmto svojim konaním porušil žalobca povinnosť uvedenú v § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov., za čo mu bola uložená sankcia vo výške 3500 Sk a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 500 Sk.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi preukázané tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a že v rámci správnej úvahy správne orgány v danej veci uložili primeranú sankciu a že obrana žalobcu sa javí ako účelová s cieľom dosiahnuť zníženie výšky sankcie.

Z administratívneho spisu súd zistil, že správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, t.j. každý jednotlivý a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver, ku ktorému správny orgán dospel, zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia uvažovania a primeranosti udelených sankcie, ktorej výšku namietal žalobca. Pri správnej úvahe o udelení výšky sankcie za spáchaný priestupok správny orgán prvého stupňa a následne aj žalovaný nevybočili z jej rámca a zohľadnili všetky žalobcom vznesené námietky. Vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že nemá dôvod zmeniť výšku sankcie. Sám žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že v priebehu týždňa spáchal taký istý priestupok na úseku cestnej premávky, teda že jazdil pod vplyvom alkoholu opakovaně. Z tohto pohľadu sa preto javí udelená sankcia ako primeraná všetkým rozhodujúcim okolnostiam, ktoré v danom prípade posúdili administratívne orgány prejednávajúce priestupok.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivý a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 citovaného zákona). Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom skutočnosti, že krajský súd bol vo veci zaujatý, nakoľko mu nebolo umožnené vyjadriť svoj názor, hoci argumentoval faktami, nechoval sa vulgárne a neslušne a že bol upozornený, že bude vykázaný zo súdnej siene a že celé súdne konanie sa mu javilo zbytočné, keď musel minúť 500 Sk, odvolací súd dospel k záveru, že toto je iba účelové tvrdenie žalobcu majúce za cieľ zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko v zápisnici z pojednávania zo dňa 30. októbra 2008 sa nenachádza žiaden záznam o tom, že by sa žalobca nemohol vo veci vyjadriť, alebo že by trval na protokolácii iných skutočností, alebo že by bol upozornený na možnosť vykázania zo súdnej siene z dôvodu jeho nevhodného správania.

Pokiaľ ide o jeho návrh na spojenie oboch konaní o priestupkoch, ktoré sa stali v priebehu týždňa, za ktoré navrhol udeliť pokuty 2 x 2000 Sk v mesačných splátkach, nemožno sa v danom prípade stotožniť s tvrdením žalobcu, že ide o totožné konanie o totožnom priestupku a ktorého výsledkom by mala byť rovnaká sankcia. V oboch prípadoch ide o dve samostatné konania, pre ktoré sú odlišné okolnosti spáchania priestupku a s ktorými môžu byť spojené iné okolnosti a iné hodnotenie dôkazov a následne aj výška prípadnej sankcie.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov a vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o porušení zákonnej povinnosti žalobcom, ktoré je kvalifikované ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. Z týchto dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu, ktorým žalobu zamietol, považuje za vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. novembra 2009

JUDr. Elena Kováčová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová